

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

3. Princeps inclite, &c. Bulla de Insigni pœnitentia Guidonis de Monteforti,
pro cæde Henr. de Alemania, & de traditione Guidonis in Carcerem: anno
1273.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1273.

Revocationem etiam & amotionem à memoria Rege Siciliae ut praedicitur, factas, ratas habemus & eas volumus perpetuis temporibus observari: In terris quoque, ac aliis bonis Uxoribus suis, ipsi G. omnem jurisdictionem administrationem, & potestatem interdicimus, districte mandantes, quod in illis, vel quibuscumque aliis terris, in nullo penitus obediatur eidem; & si factus fiat, obediens excommunicationis sententia innodamus. Terram verò quae sibi obediens, Ecclesiastico supponimus interdicto, ita quod in illa nullum Ecclesiasticum sacramentum, nisi forsan Baptisma parvulis, ac Pœnitentia, & Eucharistia laborantibus in extremis alicui valeat exhiberi. Omnibus, quae ab Ecclesiis quibuscumque tenebat, vel tener in feudum, seu alio quocumque modo, ipsum omnino privamus ita quod in Ecclesiis ad quas spectant, illa libere sine contradictione aliqua revertantur.

Et ut facinoris huiusmodi per infamiam toto fere Orbe diffusi, poena in ipsius G. diffundenda & duratura posteris, in omnium notitiam futuris temporibus diffundatur, eadem auctoritate statuimus, ut ipsi G. ac descendantibus usque ad quartum gradum ab ipso nisi descendentes iidem super his, vel eorum aliquo ejusdem sedis gratiam meruerint obtinere, nunquam dignitatis portae pateant, nec ad dignitatem aliquam, ipsis, vel eorum alicui pandatur aditus seu ad impetrationem illius, eis vel supplicantibus pro eisdem praestetur auditus: Ad honorem aliquem Ecclesiasticum, seu mandatum, vel quodcumque Officium publicum aut Clericatum seu Clericorum Collegium, Ministerium vel beneficium Ecclesiasticum, seu in regularibus domibus ad eminentiam praelationis cujuscumque nullo unquam tempore ipsorum aliquis assumatur.

Memoratum praeterea G. citra mortis & mutilationis periculum diffidamus, & etiam forbannimus: personam nihilominus ipsius citra idem periculum exponentes, ita quod ab omnibus liberè capi possit.

Quin etiam omnibus Provinciarum praesidibus, quocumque nomine censeantur, nec non potestatibus, consulis, aliisque Rectoribus Civitatum, Castellorum, aliorumque locorum districte praecipimus, ut ipsum G. capiant & ad curiam nostram ducant deputandum carceri, vel alias, prout nobis videbitur castigandum.

Ipsam quoque sacrilegum & contumacem excommunicationis sententia innodamus; decernentes ut omnia loca, ad quae pervenerit, donec ibi praesens fuerit nisi capiatur, vel captus teneatur in eis, ad nos, ut praedicitur deducendus, Ecclesiastico sint supposita interdicto.

Ad haec universis & singulis Civitatibus, Communitatibus, Universitatibus quibuslibet, & personis singularibus Ecclesiasticis & mundanis cujuscumque conditionis aut status existant, etiam si Imperiali vel regali, aut alia quacumque dignitate perfulgeant, hoc generali mandamus edicto, ut nullus dictam Guidonem receperit, vel quantum in eo fuerit, receptari permittat.

Nulla cum Universitas in Potestatem, Consulem, recipiat aut Rectorem, vel ad quodlibet aliud Officium, quocumque nomine censeatur, admittat.

Nullus commercium aliquod, aut Communionem aliquam, nisi forsan in illis, quae ad salutem animae ipsius respiciunt habeat cum eodem.

Nullus ei praestet auxilium, consilium, vel favorem publicum, vel occultum.

Nullus cum ipso Guidone, sub quo vis ingenio, colore, machinatione, vel arte, societatem, seu confederationem aliquam inire praesumat; & si factus scienter praesumptum fuerit, omnes singulares Personas contrarium praesumentes, non obstante qualibet indulgentia, quo quacumque forma, vel expressione verborum, ipsis ab eadem sede concessa, vel in posterum concedenda, quam quoad hoc viribus volumus omnino carere, sententiam excommunicationis, quam ex nunc in ipsos fecimus, incurrere volumus ipso facto.

Universitatem autem, quae factus scienter fecerit, & Terras illorum, qui cum receperint, aut societatem, vel confederationem cum eis inierint, Ecclesiastico supponimus interdicto.

Et nihilominus societatem & confederationem inuas, & in posterum inendas, etiam si poenitentiam, & juramenti adjectionem vel quacumque fuerint alia firmitate vallata, quatenus in ipsis ejus commodum veritatem, omnino viribus vacuamus, & esse decernimus vacuas, irritas, & inanes.

Vassallos quoque & subditos si quos habet idem G. absolvimus à fidelitate, qua tenentur eidem, juramenta super hoc praestita de potestatis plenitudine relaxantes.

Memoratos verò ejusdem Guidonis in praemissis commissione flagitii complices & fautores excommunicationis & anathematis sententia innodamus, contra eos graviter spiritaliter & temporaliter processuri, prout viderimus expedire.

Ceterum praedictas omnes Excommunicationum sententias sic firmiter, sic inviolabiliter volumus observari, quod absolventi ab eis, vel relaxandi eisdem, nisi tantum in mortis articulo, tam omnibus Pœnitentiariis nostris, quam quibuslibet aliis Confessoribus generalibus, vel specialibus, seu familiaribus quorumcumque, vel quancumque sublimium Personatum ubilibet constitutum, etiam si eis à nobis vel aliquo praedecessorum nostrorum sub quacumque verborum forma, absolventi à sententia fulminis vel Canonis, seu eas relaxandi generalis, vel specialis sit vel fuerit concessa facultas adimimus potestatem.

Ab iis verò mulieres in hoc tantum excipi volumus, ut si solum ratione praestiti favoris in huiusmodi sententias forsan inciderint, possint per suos Diocesanos juxta formam Ecclesiae absolutionis beneficium obtinere.

Actum Palatio nostro Urbe Veteri Calendis Aprilis Pontificatus nostri Anno secundo.

Bulla, de Insigni poenitentia Guidonis de Monteforti, pro eade Henr. de Alemania, & de traditione Guidonis in Carcerem: anno 1273.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio Regi Angliae illustri salutem & Apostolicam benedictionem.

Princeps inclite, novit excellentia Regia, quam ditè, quam durè Guidonis de Monteforte malitiam non omitendo tamen justitiae semitas, sed exquisitis etiam sequendo juris tramites, fuerimus prosecuti; & ideo non est opus habitum contra ipsum repetitione ali-

ANNO
1273.

III.
Ex Arch.
Rimer Tom.
2, pag. 17.

ANNO
1273.

qua commemorare processum : sed sufficit quae sunt postmodum exinde subsecuta tuae Celsitudini nuntiare.

Et quidem memoratus Guido magnae penitentiae signa praetendens, postquam Florentiam venimus, uxoris suae praesentia, & multiplicatis aliis nunciis institit, multaque, ac longa instantia supplicavit, ut ad nostram permitteretur venire praesentiam; paratus simpliciter ut dicebat, nostris obedire mandatis.

Sed multiplici ejus instantia multiplicem opposuit non solum qualitas offensae, saltem in magni temporis dilatione, repulsam, verum etiam cujusdam nostrae deliberationis examen, quo investigandum fore providimus an contriti & humiliati cordis indicia, quae tanta tamque assidua ejusdem Guidonis instantia verisimiliter arguebat, veritatis munimine fulcirentur, an essent velamine simulationis obducta.

Cumque post modum nos contingeret civitatem Florentinensem exire, idem Guido quasi ad duo miliaria, extra Civitatem eandem, nec non & quidam alii, quos ad hoc sibi Comites habuit, depositis omnibus calciamentis & vestibus, praeter camisas & femoralia, cum cordis ad colla, prostratique in terram, se nobis in via exhibere cum lacrimis; & subsistentibus quampluribus, qui erant in nostro, tunc temporis, comitatu, memoratus Guido cum ejulatu non modico, profusis lacrimis, instantis supplicationis verbis effusus, se *alt & bas*, sine tenore, modo vel conditione aliqua, nostris mandatis exponens, petebat humiliter, supplicabat instanter saltem, ubicumque nobis placeret in carcerem se detrueri, & in absolutionis beneficio misericordiae sibi januam aperiri; nullo penitus adjecto in suis supplicationibus, mediate vel immediate, potrectis, per quod alias derogari posset in aliquo praedicto processu, habito contra ipsum.

Sed nec tunc hujusmodi supplicationem ipsius duximus admittendam nec responsum ipse a nobis habuit aliquod, immo redarguimus potius alios assistentes eidem, quod in talibus nec loci nec temporis competentiam observant: Verum urgente tandem conscientia ne deesse justitiae videremur & contra ipsius debitum Ecclesiae claudere gremium redeunt, de fratrum nostrorum Concilio, in hoc condescendimus instantiae supplicantis.

Mandavimus quidem, per dilectos filios nostros R. S. Angeli, & J. S. Nicolai in carcere Tulliano Diaconos Cardinales, in Urbe merantes, Guidoni praefato in Terra Ecclesiae Romanae, in aliqua arce tuta, locum carceris assignari; & propter nostram de partibus illis absentiam, ipsum Guidonem per Carissimum in Christo filium nostrum Siciliae Regem illustrem & alias personas idoneas inibi cum diligentia custodiri, sicut dilectus filius Gerardus de Roscillone, noster familiaris & Clericus, cui super his, quae tibi ex parte nostra duxerit exponenda, fidem indubitata habere poteris, plenius oraculo viva vocis exponet.

Quid autem circa hoc postmodum actum sit nondum ad nos relatio certa produxit: hoc tamen ideo tibi sic feriosè intimanda decrevimus, ne nostrum processum puritatem tertiae linguae malicia in tuae Celsitudinis auribus fermentaret. Datum Lugdun, tertio Calendas Decembris Pontificatus nostri Anno Secundo.

Bullarium Romanum Continuatio Pars III.

L 2

si ali-

ANNO
1273.
IV.Ex Angl.
Arch. Rimer
Tom. 2. pag.
20.

Bulla Regi, de Coronatione proroganda; ne vel suus, vel suorum Praelatorum adventus ad generale Concilium impediretur: anno 1273.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio Regi Angliae illustri salutem & Apostolicam benedictionem.

Celsitudini Regiae, fili carissime confidenter exponimus, quod cum non solum noverimus, sed & palpaverimus zelum tuum, quem etiam praesentia opera manifestant ad negotium Terrae Sanctae, non sine admiratione audivimus te coronationi tuae terminum indixisse, qui cum tempore, quod est indictum generali Concilio congregando, in quo debet specialiter dictum negotium promoveri concurrat.

Propter quod & tua subtraheretur eidem Concilio tanto magis necessaria & grata praesentia, quanto ex eo esse potest utilior in promotione negotii supra dicti quod de necessitatibus terrae illius tibi magis, tamquam experto, creditur, plus consilio Principis tanti favebitur, plures sequaces inveniet benignitas & liberalitas consulenti; & Praelatis Regni tui, vel ab ejusdem coronationis solemnitate, quam tamen desideramus cum solemnitate debita & operata prosperitate procedere, vel ab ipso Concilio, quod dispendiosum foret admodum & absurdum, necessitas absentiae immineret.

Ideoque serenitatem Regiam & paterna sollicitam fiducia, & intento rogamus ac hortamur affectu, quatinus benigna meditatione pensabis discriminibus, quae de tali concursu temporum imminet, illis Sanctis & piis operibus, quae sunt in dicto Concilio promovenda, & specialiter Terrae negotio memorata, sic per accelerationem, vel prorogationem dictae coronationis illis occurras, quod nullo modo propter hoc tuus vel eorundem Praelatorum ad idem Concilium impediri possit adventus; sed praedictorum negotiorum efficax tua, & eorundem Praelatorum promotio, tibi apud Deum aeternae retributionis cedat ad meritum, & apud homines ad laudis titulum sempiternum.

Datum Lugdun. Calendas Decembris Pontificatus nostri Anno Secundo.

Bulla Regi Angliae, se non intromittendo Rebus Ecclesiasticis in Vasconia tempore vacationis Ecclesiarum: anno 1274.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio Regi Angliae illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

UT Rex qui te ad Regni solium sublimavit, dirigat prosperè gressus tuos Jura Ecclesiastica, immo sua debes tuis temporibus illibata facere conservari, & Ecclesias, ac personas Ecclesiasticas a suis oppressoribus regalis potentiae brachio defendere. Sanè ad audientiam nostram venerabili fratre nostro Auxitanensi Archiepiscopo referente pervenit, quod

V.
Ex Archiv.
Rimer Tom.
2. pag. 36.